

Motion till riksdagen

1989/90:Ju502

av Ingbritt Irhammar och Karl Erik Olsson

(båda c)

Fängelset i Kristianstad, m.m.

För sex år sedan lades fängelset i Kristianstad ned, men på hösten 1988 öppnades det igen efter att ha rustats upp för cirka en miljon kronor. Anledningen var att det rådde brist på fängelseplatser i landet som helhet men även i Kristianstads-regionen. Flera av personalen på fängelset har sagt upp sig från tidigare jobb för att helhjärtat kunna satsa på sin nya anställning vid anstalten.

I årets budgetproposition föreslås att Kristianstadsanstalten åter ska läggas ned. Skälet säges vara att fängelseplatserna där inte längre behövs. Invändningar mot denna slutsats har rests såväl från Kriminalvårdsstyrelsen som från anställda och ansvariga vid Kristianstadsfängelset.

Det finns starka skäl, som talar för att anstalten ska vara kvar. Det finns behov av platserna redan idag. Det finns en ovisshet beträffande den fortsatta beläggningsutvecklingen vid anstalter och häkten, vilket står att läsa i årets budgetproposition. Det planeras därtill en övergång från den av centern kritiserade halvtidsfrigivningen, till frigivning efter 2/3 av strafftiden, vilket kommer att öka behovet av anstaltsplatser i framtiden. I sammanhanget är det angeläget att påtala att en övergång till en möjlig frigivning efter 2/3 av strafftiden inte får innebära att straffvärdet sänks för olika brott som exempelvis egendomsbrott.

Brottsligheten antas öka med mellan 2-4 % per år inom den närmaste framtiden, vilket också talar för ett ökat behov av fängelseplatser. Mot bakgrund av det anförda, anser vi därför ej att fängelset i Kristianstad nu ska läggas ned.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om att fängelset i Kristianstad ej nu skall läggas ned,
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om att straffvärdet för vissa brott exempelvis egendomsbrott ej bör sänkas i samband med en övergång till villkorlig frigivning efter 2/3 av strafftiden.

Stockholm den 14 januari 1990

Ingbritt Irhammar (c)

Karl Erik Olsson (c)